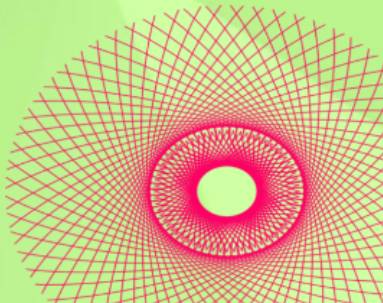
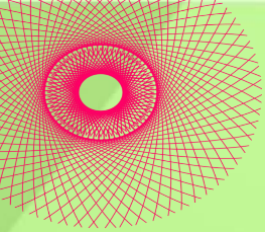

Manas pārdomas par prof. Maiju Kūli

Ar prof. Maiju Kūli esmu ilgstoši sadarbojies, jo viņa ir bijusi ne tikai mana promocijas darba vadītāja, bet arī maģistra, bakalaura un kursa darbu vadītāja. Kopumā mūsu sadarbību akadēmiskajā laukā raksturotu kā savstarpēju uzticēšanos, taču iegūt šo uzticību no viņas puses nebija viegli un tā nenāca uzreiz. To varēja panākt, nopietni strādājot ar filosofisko literatūru un uzrādot izpratni par filosofu idejām un jēdzieniem. Jāpiezīmē, ka hermeneitiskais aspekts prof. Maijas Kūles filosofijā vienmēr ir bijis nozīmīgs, noteikti svarīgāks par kritiski analītisko. Lai analizētu vai kritizētu, vispirms ir jāsaprot, bet saprašana nekad nenotiek tukšā vietā, tādēļ viņai vienmēr ir bijis svarīgs filosofisko tekstu vēsturiskais konteksts, kas ļauj labāk izgaismot kāda teksta domu. Neviens teksts, arī filozofisks, nav diskrēts atoms, tas ir radies un līdz ar to arī saprotams kādā plašākā saprašanas horizontā. Saprast tekstu nozīmē apzināties un ņemt vērā to, kas ir noticis ap tekstu un tā radīšanu. To nedarot, var rasties nevis saprašana, bet gan tikai un vienīgi pārpratumi. Atceros, ka sākotnēji, bakalaura studiju laikā, vadītāja cītīgi sekoja līdzi darbu

izstrādes procesam, norādīja uz jēdzieniskām neskaidrībām un vietām manos darbos, kur šī saprašana iztrūkst, ielika filosofu domas un jēdzienus plašākā filosofijas un kultūras vēsturiskās attīstības kontekstā. Gadiem ejot, parādījās aizvien lielāka uzticēšanās no viņas puses, kas, domājams, bija saistīta ar mana filozofiskā brieduma iezīmēšanos. Promocijas darba izstrādes procesā baudīju pilnīgu uzticēšanos, sākot ar tēmas izvēli un beidzot ar paša promocijas darba izstrādi. Prof. Maija Kūle ir ne tikai iemācījusi pieticību filosofisko tekstu un visas filosofijas vēstures priekšā, bet arī veicinājusi manu filosofisko attīstību, ļaujot man pašam izvēlēties un iet savu filosofisko ceļu, iedrošinot un atbalstot.

Uldis Vēgners

